

מסכת סוטה

פרק ט משנה יב

מִשְׁמַתּוֹ נָבִיאים קָרְאֶתּֽוּנִים, בָּטְלוּ אֲוֹרִים וְתָמִים. מְשֻׁחָרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בָּטֵל הַשְׁמֵיר וְנִפְתַּח צְוֹפִים, וּפְסָקוּ אֲנָשִׁי אָמֵנה, שֶׁנְאָמֵר (תְּהִלִּים יב) הַוְשִׁיעָה ה' כִּי גָמָר חָסִיד וְגֹן. רְבוּ שְׁמָעוֹן בֶּן גָּמְלִיאֵל אוֹמֵר מִשּׁוּם רְبִי יְהוֹשֻׁעַ, מִיּוֹם שְׁחָרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין יוֹם שְׁאֵין בּוֹ קָלָה, וְלֹא יָרֶד הַטֵּל לְבָרֶכָה, וְגַטֵּל טַעַם הַפְּרוֹת. רְבִי יוֹסֵי אוֹמֵר, אִף גַּטֵּל שְׁמָנוֹן הַפְּרוֹת: